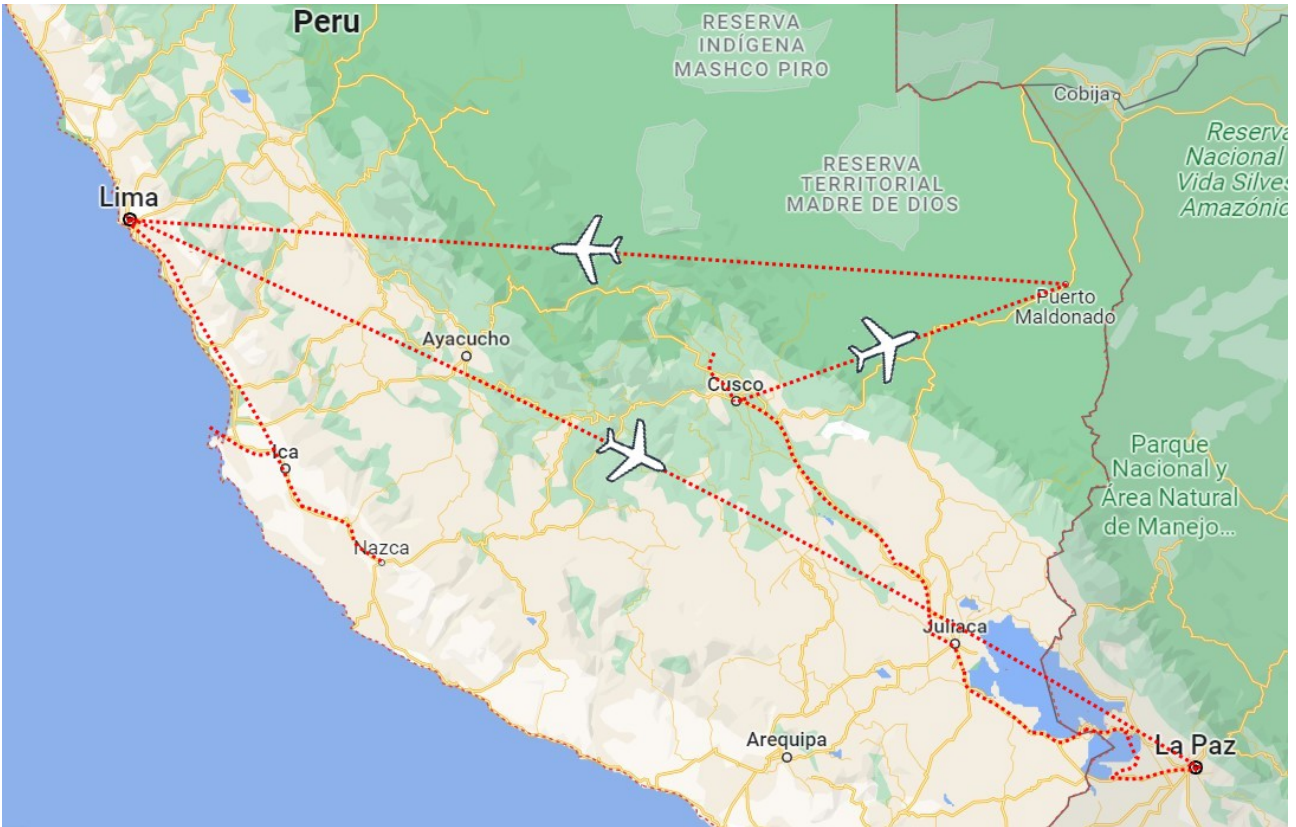

Rie's Dagbog

Sydamerika 2022

Ries Dagbog

Peru, Bolivia & Argentina 2022

Mandag den 10.oktober

Skulle endnu en gang ud at rejse med Klaus Aarsleff. Altså vi "skulle bæres" rundt i Peru og Bolivia inden han så satte os på et fly til Buenos Aires. Hvor vi så skulle være i to uger på egen hånd.

Sikke et chok vi så fik, da vi ved indtjekningen fik at vide, at vi var på stand-by til pladser i flyet. Alle forsøgte at berolige os: ground-personel, Klaus... bare en formalitet, men intet hjælp, blodtrykket var højt indtil vi ved gaten fik rigtige bording-pas.

Efter det gik alt efter en snor: København-Amsterdam, en god time til overgang, det passede, men vi sad en time i flyet til Lima, inden det lettede: tre passagerer mødte ikke op og så skulle deres bagage ud af flyet -suk- Mødte i øvrigt i Københavns Lufthavnen en go' gammel rejsekammerat fra Etiopien: Jytte... jo jeg tror vi får en fin tur!

Strik så man får tårer i øjnene

MEN det bliver en lang dag. Skal flyve med solen. Var jo oppe ved fem-tiden, til Amsterdam og så 12 timers flyvetur for at lande i Lima klokken halv otte om aftenen! Var på hotellet ved ni-tiden, og fik at vide at hotellets bar lukkede klokken ti. Fik kastet bagagen op på værelset inden vi fik os en velfortjent øl. En dag på 26 timer!

Tirsdag den 11.oktober.

Havde ikke program for formiddagen, skulle først mødes med gruppen klokken to for at køre til "guld-museet". Formiddagen brugte vi til at gå op og ned ad kvarterets hovedgade: op mod en en park og ned mod stillehavet. Fulgtes med vores gamle ven Jytte. Standsede for formiddagskaffe og pisco (den lokale grappa) og frokost.

Uld på forskellige forarbejdningsstadier og de naturlige farver der anvendes til indfarvning af ulden

Guld-museet er et meget mærkeligt museum- det er en utrolig rig mands samling af - ALT: ting fra den oprindelige befolkning: guld, sølv, smykker, våben, rustninger og meget mere. Der var en overdådig mængde artefakter, og ingen – som i n g e n pædagogiske plancher eller forklar-ende videoer; egentlig helt ok at genstandende måtte tale for sig selv.

Der er meget guld på guld-museet, her en Inkamaske

På vej tilbage til hotellet for at samle bagagen op, standsede vi ved en 1500 år gammel borg, bygget i adobe (lerklinet) og enormt stor inde midt i Lima. Så videre til en restaurant for at spise og derfra videre til lufthavnen for at flyve til La Paz.

Onsdag den 12. oktober

Endnu en MEGET lang dag. Fløj fra Lima over midnat klokken et. Skulle stille uret en time frem og turen til La Paz tog to en halv time, så vi landede klokken lidt over fire. Dertil kom at lufthavnen i La Paz ligger 4023 moh, så man snappede efter de spredte ilt-molekyler. På vej til hotellet gik diskussionen om man skulle spise morgenmad, sove og så droppe frokosten. Alternativt droppe morgenmaden, gå direkte på puden og så frokost?

Så er vi La Paz, typisk boliviansk kvinde (og sådan ser de ud)

Valgte løsningen med morgenmad klokken ti og så bytur. Fik os så en velfortjent eftermiddagslur. Nogle i gruppen havde læst at Klaus Meyer har et projekt her i La Paz: *Restaurant Gusto*. Det skulle selvfølgelig opleves og en del af gruppen havde meldt sig. Det var en ret særpræget oplevelse. Vi fik en 'taster-menu' bestående af otte retter. Den ene mere særpræget end den foregående. Jeg spiste alt, for der var ikke meget af de enkelte ting, som var baseret på lokale specialiteter og fødevarer som havde været udsat for dansk-fransk-latin-amerikansk cuisine. Særpræget oplevelse, ret sjovt! Tilbage på puden, trængte virkelig til en go' lang nats søvn

Torsdag den 13. oktober

Havde været i tvivl om jeg skulle med i dag. Vågnede hver anden time med drønende hovedpine. Først ved femtiden fik jeg taget mig sammen til at tage nogle pinex. Virkede, så jeg fik det lidt bedre. Mødtes klokken ni. Dagen første mål var Månedalen et sandstens-område præget af kraftig vanderosion, hvilket har dannet et måneagtigt landskab. Ved indgangen til denne nationalpark kom Sten i snak med en fløjtespiller der også solgte fløjter. Derefter kørte vi til et udsigtspunkt inde i byen, hvor vi kunne se den udfordring det er at lave en effektiv infrastruktur i en by der strækker sig over mange dale. Man har valgt at løse problemet ved at bygge svævebaner (som alternativ til en metro). Selvfølgelig entrerede man med et schweizisk firma med erfaring i at bygge skilifter.

Udsigt fra svævebanens rute

Fik en tur, hvor vi skiftede mellem to baner. Derfra blev vi kørt i bus til domkirken og parlament, fik set pladsen og kirken. Derefter videre til indkøbsgaderne, hvor vi var i går. Så fik vi "fri leg" og et par stykker fandt et sted at spise frokost. Jeg var nu blevet ret flad fordi jeg ikke havde sovet meget i nat, og vi tog en taxa hjem til hotellet. Der lå et farmaci ved siden af hotellet og jeg fik fat i nogle Codi-magnyler... og de hjalp på hovedpinen.

Middag på hotellet: kylling i rå mængder

Fredag den 14. oktober

Med bjergbaner tog vi op til La Alta, bydelen ved lufthavnen. Er fantastisk, at en millionbys kollektiv transport er bygget op omkring fem bjergbaner, og på sigt syv! Og det ser ud til at

fungere effektivt. Indlysende ide i en by der breder sig over flere dale.

Bussen ventede på os og så gik det videre mod Tiahuanaco. På vej ud af La Alta var det som at køre gennem en enorm byggeplads - her sker noget! På vejen syn's Klaus, det var nu vi skulle prøve at tygge coca-blade og han delte rundhåndet ud af sin forsyning. Det var ikke som jeg huskede det, og må indrømme at jeg hurtigt spyttede det ud.

Tiahuanaco (3870 moh), tidligere jernbanestation

Kørte gennem et område hvor Eimara-indianerne dyrker landbrug. De har deres eget sprog, ja faktisk er der hele 36 officielle sprog i Bolivia! Stoppede ved kæmpe ruinkompleks, hvor vi kom i snak med nogle skolebørn. De blev meget andægtige og respektfulde, da de fandt ud at vi var efterkommere af vikingerne. Fantasi-serier om vikinger florerer åbenbart overalt i verdenen. Jeg måtte skrive så mange autografer at jeg følte mig som en kendt fodboldspiller. Nød vores frokost et sted, hvor nogle embedsmænd fra la Paz også spiste. De var klædt i deres lokale dragter, og var meget flotte. Må indrømme, at jeg nu måske nok havde set mange dynger sten, men det er godt nok spændende at høre om de gamle kulturer og efter frokost så vi resterne af et tempel som har betydet noget for soldyrkere. Så blev kursen sat mod Ticcaca-søen, hvor vi skal overnattede på hotel Las Balsas i Pampa. Et meget stormomsuset sted, hvor vi fandt de tykke trøjer frem. Stedet var præget af at turisterne har været fraværende på grund af corona, og var ikke kommet rigtig op i omdrejninger efter det.

Lokalguide i Tiahuanaco

Lørdag den 15.oktober

Det var en kold nat, meget - meget kold, jeg måtte sove med gamacher og langærmet t-shirt. Som nævnt har hotellet set bedre tider, men var ok, men betjeningen var lidt svær at finde. Dagen startede med en tur på Ticcaca , i en lille motorbåd- som også havde set bedre tider. Heldigvis blæste det ikke som i går, så det blev en fredelig tur. Søen var grøn, fjeldene var brungrønne og træerne grøn-sort og bredden stod som hvide og rødbrune pletter. Det var svært at beregne afstandene fordi luften var så klar.

Sivbådeproduktion på øen Zuriqi

Da vi kom i land besøgte vi et sivbåds-værksted. Sivbåde bygges i dag kun til turistfart. Fik hele historien om Thor Heyerdal og hans eventyr idet det var her han lærte den rigtige teknik som blev benyttet til RA II. Så skulle vi fragtes over over strædet ved Tiquina. Det var lidt af en operation: Vi passager blev sat ned i en lille motorbåd og sejlet over. Bussen kørte over på en pram, hvor der ud over bussen var plads til to biler. Prammen blev staget ud fra kysten og derefter blev påhængsmotoren startet og den tøffede over.

Bus der færges over ved Tiquina

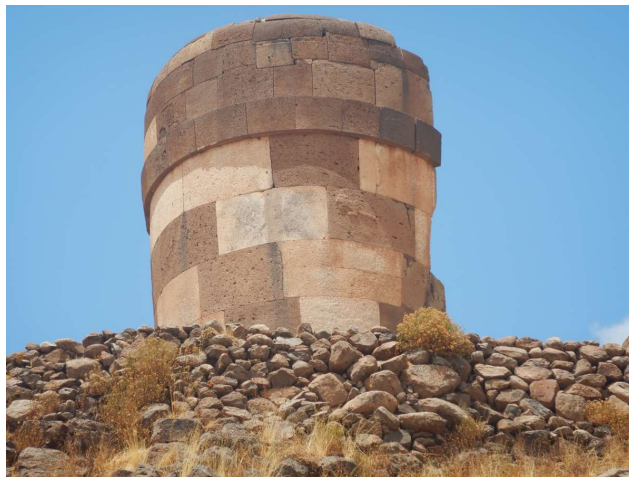
Derfra kørte vi til Copacabana for at spise frokost, et badested yderst mod strædet. Så kørte vi mod grænsen. Grænseovergangen var en speciel oplevelse: Alle stod ud af bussen. Bagagen sat over på to ladcykler. Alt i mens vi var igennem helbreds kontrol og paskontrol blev bagagen cyklet til vores peruvianske bus. Nu gik turen videre mod Puno, en tur på ca. tre timer. Stop ved et havbrug der er kinesisk ejet, forsyner restauranterne i Lima. Så fortsatte vi til Puna hvor vi skulle have to overnatninger. Aftensmaden bestod af ceviche (lime-marineret rå fisk, en sydamerikansk specialitet), noget af det bedste mad vi har fået indtil nu.

Søndag den 16.oktober

Af sted mod Sillustani klokken ni som sædvanlig. Er stadig oppe i højden og indimellem får vi alle nogle anfald af kortåndethed. Kørte over højsletten som er meget frugtbar. Før i tiden blev der dyrket grøntsager i højbede. En meget arbejdskraftintensiv metode. Sillustani er et område med gravpladser. De døde gravlægges

i en sk. Tulpa, et ca. 10 m højt fallos symbol. De er beklædt med fint tilhuggede vulkansk sten, som er brudt i et nærliggende stenbrud. De runde Tulpaer dateres til Præ-incatiden, altså cirka 900 år gamle.

I området fandtes også stenkredse fra inka-tiden. Man mener at de har været steder til studie af sol- og himmellegemernes bevægelser. Inkaernes tulpaer var firkantede. Vi så en halvfærdig inka-tulpa.

'Gravtårn' ved Sillustani

Så gik turen tilbage mod hotellet. På vejen stoppede vi hos en bonde som viste sit landbrug frem OG solgte alpaca souvenirs. Senere på eftermiddagen sejlede vi ud til nogle sivøer hvor efterkommere af uru'erne bor. Uru'erne er en stamme, der har levet på øerne siden 1300-tallet. I dag er der 150 øer med omkring 100 indbyggere. Deres oprindelige sprog er forvundet.

Sivøer i Ticicacasøen, der bebos af Uru'er (en slags levende museum)

Øerne er kunstige og vi fik demonstreret, hvordan de bliver bygget. Interessant. Oprindelig boede her en stor befolkningsgruppe, og de levede af fiskeri og landbrug, idet de hentede jord inde på land. Nu lever de af lidt fiskeri og turisme: broderede tæpper og puder, små sivbåde og andre småting og er en slags levende frilandsmuseum

Mandag den 17.oktober

Tidligt op og af sted. Skal til Cuzco, en tur på knap 400 km. Et sted ved landevejen havde vi et toiletstop. "Overraskende" nok lå der et lille museum der udstillede sten fra den borg der ligger lige bagved byen. Endnu et stop i passet, hvor der også overraskende, var salg af ting og sager OG alpaca-garn. 600 g 'faldt' ned i min pose! I tre brunlige nuancer, nu er jeg glad! 220 kr.

Stop i 'passet' hvor lokale solgte alpaca-garn

Videre til vores frokoststed, hvor vi fik en meget lækker buffet, med dejlige retter. Så videre til Rachi, et område fyldt med forrådstårne (Qolqas) fra inka-tiden. Virkeligt fascinerende, gav et indtryk af hvor organiserede inkaernes samfund var. Nær ved disse var der et tempel til Wiracocha's ære og tidligere tiders "boligkomplekser". Videre til Andahuaylillas nede i 3097 m og et besøg i "the Cusquenian Sixtine Chaple", som var fyldt masser fine malerier, guld og spejle. Var tilbage på hotellet ved 18 tiden, fandt et sted hvor vi fik civiche.

Tirsdag den 18.oktober

Vågnede med mavekneb, som kun blev værre.

Sten hældte forskellige medikamenter i mig, til morgenmad fik jeg kamille og en banan. Følte mig kvik nok til at kravle op i bussen og fik set en katedral, Sant Domingo Katedralen. Det var så toppen af min præstationsevne! Det eneste jeg magtede efter det, var at lægge mig på langs på bagsædet når de andre steg ud af bussen!

....og så på denne måde "rev jeg et blad ud af af min dagbog"

Kom dog ud af bussen ved udsigtspunktet Pizak og fik set ud over byen.

Onsdag den 19.oktober

Sov fint i nat og have ikke mavekneb, så jeg så lyst på fremtiden. Der var som sædvanlig samling klokken ni og afgang mod Machu Pitchu umiddelbart derefter.

Kørte forbi toldstationen Puca Pucara, og derefter videre til de hellige kilder, hvor havde inkaen indrettet en badeanstalt.

Så videre mod markedsbyen PISAQ, som ligger nedenfor nogle smukt bevarede terrassemarker fra inkatiden. Markedet havde et fantastisk udvalg af lokalt kunsthåndværk. Frokosten indtog vi på en fantastisk lækker hacienda og kørte derefter til den gamle inkaby Olantaytambo i den Hellige Dal.

Olantaytambo i Den hellige Dal

Her er et fæstnings anlæg, der beskytter nogle vigtige dale i området, og et af de få steder conquistadorene led nederlag til inkaerne. OK OK må indrømme at jeg nok havde overvurderet min præstationsevne! Da vi skulle besøge soltemplet nåede jeg desværre kun halvvejs op,

da luften gik helt ud af mig. Overnattede i Yocay, på Resort, Posada del Inca

Torsdag den 20. oktober

Vækning kl. 05:00 og afgang klokke halv syv med bus til togstationen. Hvor vi skulle boardet toget til Machu Pichu. De tog næsten en time at komme derop med tog. Vores bagage blev samlet op af personalet på det hotel vi skulle bo på. Turen videre med bus af en smal grusvej med utallige serpentineringer, til indgangen til Machu Pichu der ligger i 2.400 meters højde. Machu Pichu blev opdaget af Hiram Bingham, så sent som i 1911. Et ufatteligt smukt scenarie, og man kan godt forstå har givet inspiration til en masse myter og skrøner, og at der stadig søges efter forsvundne byer og gemte skatte.

Machu Pichu med lama

Var fremme ved indgangen klokken ni. Og så var der rundtur på hele anlægget. Det er utroligt imponerende! Vi gik rundt i flere timer så de fire templer: soltemplet, Kondortemplet, Patca-Mama templet og Heleconia templet. Efter frokost i Pueblo Machu Pichu, vandrede ud til vores lodge, som lå i fantastiske regnskovs-lignende omgivelser op ad en skråning. Hotellet havde egen te-plantage og gratis naturvandring. Fik os en skraber, inden vi fik os en ok tre-retters-menu, hvorefter vi faldt om.

Fredag den 21. oktober

Fri formiddag i Machu Pichu, skulle først boardet toget ved tretiden. Fik set både turistmarkedet og det marked hvor de lokale handlede grøntsager, tøj og gik på cafe. Der "fik" jeg mig et par

bukser. Fandt et lille sted tæt ved stationen, og snart var hele holdet samlet og ku' gå i samlet trop mod stationen, hvor vi skulle med et tog ved tre-tiden. Toget var der ikke- men det kom, så vi var en halvtime forsinket i afgang.

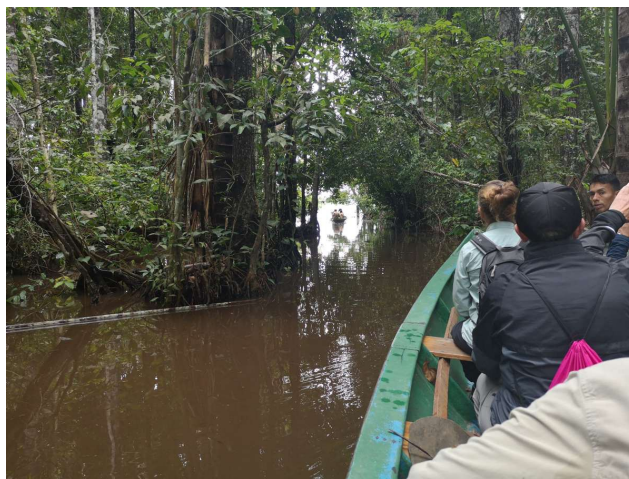
I Olantay Tambo ventede en bus og vi kørte til Novotel i Cuzco, hvor vi landede ved ottetiden.

Lørdag den 22. oktober

Op til sædvanlig tid. Skulle igen pakke lidt om, så vi i håndbagen havde, hvad vi skulle bruge til de to dage i regnskoven. Afgang mod lufthavnen klokken ni. Endnu en gang forsinket, men flyturen tog kun en time, og vi landede ved et-tiden i lufthavnen: Velasco Valstete. Så kørte vi til en "havn" i Puerto Maldonado. Byen her er en blanding af guldgraver og nybyggerby, på bredden af floden Madre de Dios. Her lå en 15-20 m lang og ca 1,5 m bred båd som sejlede os de ca 20 km ned ad floden på en lille halv time til en Eco Lodge. Så var der en lidt sen frokost (fin mad) og så var det ud i den fugtige regnskov og se på flora: bananpalme, vandrende palme og gummitræ blandt ret meget andet!

Happy hour, slap for pisco sour og nøjedes med pisco, - hurra!

Endnu et program inden aftensmad: flodtur for at se bl.a. caimaner (alligatorer) ligge og sove i floden, så et par stykker OG nogle fugle!

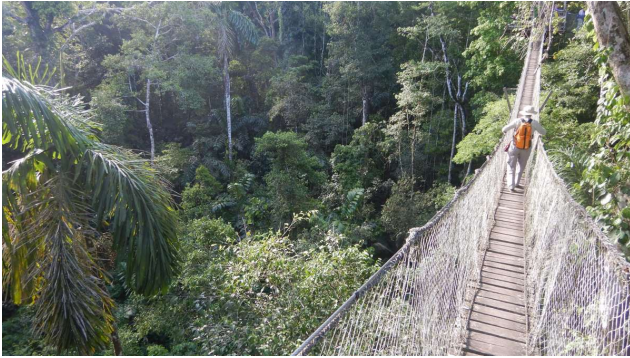

Nu i 'selvaen' (regnskoven) ved Madre del Dios floden der er en biflod til Amazonas

Søndag den 23. oktober

Om formiddagen var vi på endnu en båd tur til et landingssted lidt nede af floden. Her blev vi sat i land og vi gik fire kilometer på en træbelagt sti ud til sø, hvor vi steg over i små padlekanoer og

sejlede rundt i fantastisk vejr og så dyr til lands vands og i luften. Om eftermiddagen var vi på trætop-tur, hvilket foregik på broer hængt op mellem de højeste træer, egentlig en ret fantastisk oplevelse. Aftentur på lodgens område for at se på insekter.

'Kanopevandring' i Amazonas, en vandretur blandt trætoppene

Mandag den 24.oktober

Rejsedag! Det er i dag vi skal til Lima. Først med den hurtiggående flodbåd, så med bus, fly og endelig med bus til vores hotel i Miraflores: Jose Antonio. Ja, det var lidt af et projekt, men det gik fint og når man er indstillet på det, så går det fint. Var fremme ved halv sekstiden! Vaskede lidt skjorter og undertøj.... og os selv! Mødtes alle til middag klokken syv, fik noget at spise klokken kvart over otte- og kvart over ni var vi næsten færdige med at få skrevet vores kvitteringer under. Lidt søvniq service.

Tirsdag den 25.oktober

Afgang efter morgenmad klokken halv ni til Pachacamac, det var en flot tur langs kysten i det tidlige morgenlys. Pachacamac er en helligdom der ligger tæt på Lima og var en religiøst centrum, lang tid før inkaerne erobrede denne del af Peru. Dengang skulle det have været et meget besøgt orakel, Pachacamac er det arealmæssig største tempel i verden med boligområder for præster og pilgrimme. Senere byggede inkaerne et kompleks til soljomfruene her ved Pachacamac.

Hele egnen er tørt-tørt-tørt - faktisk ørken. Templet blev oprindeligt bygget ved en oase og var underjordiske vandledninger, der forsynede de 5000 indbygere der boede her da området var på sit højeste.

Templet og dertilhørende bygninger blev dækket

med sand / ørken efter den spanske erobring i 1530'erne.

Så kørte vi videre til Ica, hvor vi spiste frokost på et meget mondænt sted: las Dunas, der var virkelig stil over det, lignede et ældre spansk landsted. Fik fin mad og var vist nok svære at få med ud i bussen efter den dejlige mad. Også om aftenen boede vi mondænt, dog på et mere moderne sted i Nasca med svømmepøl, men gik i byen for at spise, og fik derfor ikke udnyttet hotellets badefaciliteter..

Onsdag den 26.oktober

Tidlig vækning og afgang, da vi skulle til den lille lokale lufthavn så tidligt som muligt. Tror også vi var der som de første. Det var små 6-8 personers fly vi skulle op i for at se de navnkundige kæmpe-tegninger som Nasca-folket har lavet. De kan reelt kun ses oppefra. Det var en flot tur, hvor vi fik set flere figurer, end de der er afbilledet i brochuren. De er lavet/konstrueret i et fascinerende landskab, fuldstændig domineret af vanderosion.... hvilket undrer en, når man lige har fået at vide at nedbøren er 2 mm/år. Ingen ved hvorfor Nasca-folket lavede disse tegninger, men det har været muligt at datere dem til at være 1500 år gamle. Tilbage i bussen og kurs mod Ica. Undervejs stoppede vi ved en geoglyf der er blevet "skåret over" af den Pan-Amerikanske hovedvej. Her kan man komme lidt tættere på figurene. Der er også et tårn så man kommer lidt op og se på geoglyfferne.

Nasca-linierne (geoglyfferne), ingen ved hvordan eller hvorfor de er lavet

Kørte til Ica for at se et museum... lukket for ombygning. Det åbner om et år.... Klaus tog en

heroisk beslutning om ikke at vente og køre direkte til frokost på Las Dunas. Derfra videre til Paracas ved havet og hotellet La Hacienda som er rigtig ok og har en masse stjerner.

Torsdag den 27.oktober

Tidligt op og speedbåds-tur til Islas Ballestas for at se dyr. Og der var mange dyr, først og fremmest guano-skarverne som lægger grunden til den indtægt Peru får fra Guano-gødning. Der var søløver, nogen vældig drægtige hunner og andre allerede med unger, det var var imponerende at se. Også nogle brølende hanner, som i en god sæson kan have op til 15 hunner i deres harem.

Skarv i tusindvis, men nu om dage kan de slet ikke følge med til efterspørgslen på økologisk gødning (Guano)
Pingvinerne så vi kun på deres vandring til og fra deres jagtture i havet, da de skal passe på ikke at komme for tæt på søløverne. Derfor holder pingvinerne til højt oppe på øen. De rød-benede skarver, en truet art der er endemisk for dette område er meget flotte at se på. Så også Peru-terne med flotte med røde tegninger og hvide fjer bag ørerne. Det var en frisk tur, på trods af wind-breaker og tæpper, var vi kolde da vi kom tilbage til hotellet og det var dejligt med en kop varm kaffe. Vi havde hotellet indtil klokken klokken tolv om aftenen og så gik det så mod bus til lufthavnen. Her skulle vi så tage en tårevædet afsked med vores rejsefæller som skulle hjem til Danmark. Klaus havde arrangeret det sådan, at vi rejse via Buenos Aires og om to uger så hjem til København.

Det var et par rolige timer i lufthavnen INDTIL vores gate blev annonceret. Nr 11.... vi gik fortrøstningsfulde mod gaten, men vi blev mødt af en lukket dør og en official, der hver gang vi

spurgte ham om noget forsvandt. Til sidst åbnede Sten døren og SÅ kom folk løbende! Men det kom vi ikke gaten nærmere af. Det værste var at vi ikke kunne få at vide hvornår vi kunne komme til gaten. Fandt ud af at det nok havde noget at gøre med at den del af lufthavnen vi skal af sted fra lige nu er domestic og senere bliver international.... men det er kun noget jeg gætter mig til.

Fredag den 28.oktober

Bortset fra lige de problemer vi havde i afgangshallen, som vi i øvrigt senere fik forklaret fint af en sød pige. Nå - vi kom af sted og landede her i Buenos Aires klokken seks om morgenen. Tog straks en taxa til Silvana, hvor vi blev varmt modtaget. Hun fortalte, hvorfor vi ikke kan bo hos hende: hendes gassystem er dømt dødt! Så hun har ingen komfur og varmt vand. Silvana havde en veninde boende som er på gennemrejse fra Australien til Uruguay. Ved frokosttid gik vi hen til Billy, med empenadas. Her kan vi bo, for han har indrettet tagetagen til en fin lejlighed, med bad, køkken og fantastisk altan. Her har vi fået lov at bo.

Velkomst Mate i Billys dejlige hus i BA. Sten, Santi(ago) og Luhan

Billy & Lujans dejlige drenge Santiago og Bautista er blevet store: 12 og 14 år. Og vi fik da kommunikeret med dem: "google is my friend" Silvana havde selvfølgelig arrangeret en aften i byen, med lokal musik, rødvin og empenadas. Rigtig hyggeligt sted. De lokale kendte de fleste af sangene, så der blev sunget og hygget igennem.

Lørdag den 29.oktober

Sov rigtig længe, og da vi langt om længe fik øjne, fandt vi ud af, at vi ville holde fri i dag og lave lidt kontor.... og vaske! Det blev til to vaskemaskiner. Da familien var til noget spejder-kom-sammen tilbød Sten at lave mad. Vi købte ind til siciliansk carbonata, - hyggeligt at shoppe i nabolaget. Købte pølse og oksekødsfillet. Havde lidt problemer med slagterens åbningstider, idet de havde lukket for siesta men åbnede igen klokken fem til ni - en lørdag! ? Sten fik lavet carbonata og fik Billys hjælp til at stege kødkødet.

Søndag den 30.oktober

Silvana har købt et sommerhus uden for Buenos Aires, og det har en ret speciel historie: Silvana havde været på udkig efter noget i længere tid, så faldt hun over et hus som hun faldt pladask for. Sælgeren var argentiner som var flyttet til Australien. Der var noget ved huset som Silvana synes var skandinavisk / dansk, og hun spurgte sælger, om der kunne være noget rigtigt i det. Han svarede at det kunne der bestemt, for hans oldefar var udvandret fra Danmark ligesom Silvanas afdøde mands oldefar også var !! efter noget snak fandt de ud af at det var den samme mand de snakkede om, og at sælgers bedstefar var Stens mormors "forsvundne" bror! Så nu har Sten også en halvfætter i Australien.

En dag på landet i Silvanas sommerhus: Silvana havde inviteret familien til en dag i hendes nye sommerhus. Hendes plan var at der skulle plantes træer for de tre søstre: Tussi, Nora og Kalla og at husets navneskilt skulle sættes op. Silvana havde pilet det ned og Billy havde restaureret det og lavet en kopi så der kunne være et skilt på porten og et på huset. Huset hedder MOA, for mor. Danskerne i Argentina skrev jo ikke så meget dansk, med de talte det, og egentlig udtaler børn jo også mor som moar, så navnet giver fin mening. Vi kørte derud med Silvana og Marina Lila. Da vi ankom til huset kom fire schæferhunde og en ligeså stor uldtot af ukendt oprindelse springende imod os. Sarte sjæle ville være blevet bange, men de ville bare sige velkommen. Senere kom Billy med Lujan og drengene, og så fik hundene rig mulighed for at lege. Fernando med sin

kæreste og en god ven der kom til at fungere som assador, for til en god fest i Argentina er der rigeligt kød. Nå så blev Billy og Sten sat i arbejde: MOA skiltene skulle sættes op, og Billy havde værktøj med, og der gik ikke lang tid før det var på plads.

Det fine ny navneskilt på havelågen

Der var ikke Parilla før der var plantet træer for de tre søstre. Da ingen af Kalas børn var til stede, fik Sten æren af at plante et træ for Kalla og det kom først i jorden. Billy havde været så sød at købe et træ for os. Billy plantede træet for Tussi og Fernando havde et af de Bonsai-træer som Noras mand Lolo havde passet. Det er ikke blevet passet i mange år, så nu er det vokset vildt og plantet af Fernando her på MOA.

'Mindetræet' for Tussi. Sten (med Ricardo på WhatsApp), Federico, Billy, Silvana og Fernando

Altså, når jeg skriver "huset" skylder jeg jo nok at nævne, at der ud over selve huser med køk-

kenalrum, bad og soveværelser er et Asado-hus, altså et hus med asado / gril, borde og bænke og uden vinduer. Derudover endnu et hus med flere sovepladser endnu et køkken-alrum og så et svømmebassin.

Jeg er sikker på at Moa bliver brugt flittigt, for Silvana har jo en kæmpe familie.

Så var det blevet tid til parilla. Asadoren havde gået og nusset omkring noget kød i Asado-huset. Altså: argentinerne kan feste, der gik ikke langtid efter at rødvinen kom på bordet at guitarerne også var fremme og det hele gik op i sang latter og fest. Rigtig hyggeligt.

Det var godt nok sent da vi kom tilbage til Buenos Aires, og vi var trætte på den gode måde.

Mandag den 31.oktober

Turistdag, hvor vi tog ind og gik en tur, up and down memory lane, på Florida og revisited Casa Rosada. Om aftenen gik vi over til Silvana om aftenen for at drikke de øl der var til overs fra i går og spise lidt pizza.

Argentinas største helt: Maradona (her med Enrique og Rie)

Tirsdag den 1.november

Det er valgdag i Danmark, må indrømme at vi var lidt optaget af det. Men vi kunne jo kun betragte forløbet på afstand, med lidt dårlig samvittighed over at vi ikke havde stemt. Var inviteret på empenadas i Sant Telmo hos Luciana og Annibal, der siden sidst har fået en datter: Alma. Lucianna er en datter til Enrique, som er en fætter til Fernando på Lolos side. Enrique og Fernando kom også. Efter frokost gik Enrique med og viste os et "antik-marked". Det var meget mere end et antik-marked. Der var et

kæmpe spiseområde, og her nød vi et glas rødvin og kiggede på folkelivet.

Så tilbage til Billy, og tjekke valgresultatet. Det så spændende ud! I sidste øjeblik sikrede "rød blok" sig et meget spinkelt flertal, så må tiden vise, hvad det så kan bruges til!

Onsdag den 2.november

Stens knæ har haft det bedre, så vi besluttede os til igen at se nærmere på den lokale barrido: Los Patricios. Sten havde på internettet fundet en lille bar i nærheden. Den var så lille, at vi nær havde overset den, for der blev også solgt "antikviteter" derfra! Gik ind: der sad seks studenter og der var et ledigt bord til to. Og så var der også fuldt hus! Enormt hyggeligt. Fik vores sædvanlige empenadas og en øl. Sandra som driver stedet er en meget gæv pige, som har dette sted som supplement til pensionen.

Sandra fra 'Mercado de la Rana (hun er også ejer, tjener og opvasker)

Billy var på hospitalet da vi kom hjem. Havde fået et ildebefindende på arbejde, så kollegerne havde sendt bud efter en ambulance. Men da han arbejder i et slumområde, må ambulancen ikke køre ind i området. Hvordan han egentlig kom ud i ambulancen ved jeg ikke, men på hospitalet kom han, blev undersøgt og sendt hjem igen! Pu ha, han var godt nok lidt træt.

Torsdag den 3.november

Så skal vi ud over pampassen. Bus klokken 10 fra Retiro og i Mar del Plata midt på eftermiddagen. Fin tur i solskin. Sov lidt undervejs, men ellers en fin tur. Man sidder altså fint i busserne: brede sæder, masser af benplads og der køres roligt. Blev hentet på stationen af Christian og hans søn Fran(cisco), der er hjemme på ferie fra Australien. Det var som sædvanligt dejligt at

være sammen med Christians familie så det blev til et festligt og hyggeligt og vi også fik set sønnen Pio.

Fredag den 4.november

Christian havde truet Sten med at han skulle lave syltetøj i dag. Så i morges pressede Sten citronsaft til græskarsyltetøjet og senere lukkede han fyldte glas og steriliserede dem. Desværre har Stens knæ det ikke så godt, så resten af dagen hvilede han det.

Lørdag den 5.november

I dag var det så at Clara aka Clarita skulle døbes. Var klar kl. 10, kørte til kirken i Mar del Plata, og var fremme klokken +/- 11. Og præsten (der egentlig var Diacon, altså også en der laver socialt arbejde) var i fuld gang med barnedåben – han brugte det mest af kirken og hele sig selv for at formidle budskabet. Meget uformelt og hyggeligt, selv om vi ikke forstod alt hvad der skete omkring os.

Claritas barnedåb

Så "hjem" til Christian & Adrina til uformel familiesammenkomst, med de 35 (+/-) nærmeste venner og familiemedlemmer. Med dejlig mad, selvfølgelig fra grillen og masser af kage og øl og vin i rigelige mængder.

Tre flotte fyre (Christians sønner) ved parillaen

Søndag den 6.november

Fik et udvalg af dåbskager fra gårsdagens fest til morgenmad. I løbet af formiddagen dukkede det døbte barn og en del af familien op igen OG Angela, som havde barnebarnet Kalla (aka Kallita) med. hun er blevet en stor pige siden sidst og skulle liiige skulle se os an. Så var der (selvfølgelig) parilla igen. Midt på eftermiddagen satte vi kursen mod Necochea. Fandt et fint hotel i den bydel, der ligger ved stranden og strandparken: Florencia. Angela er flyttet til bydelen tættere ved stranden og havde lavet empenadas til aftensmad, og Karina Signe (hendes niece), hendes mand og datter: Julia var der sammen med Veronicas tre ældste børn.

Mandag den 7.november

Bor på et hyggeligt lille hotel, spiste morgenmad der, før vi gik op til Alicia, der stadig bor oppe i den gamle bydel. Hun gav frokost og det var dejligt at snakke hende, for hun kan på sit syngende jyske klart forklare os hvordan tingene hænger sammen i byen. Tog en taxa tilbage til hotellet for at spare Stens knæ. Spiste aftensmad på lækker italiensk restaurant med Alicia og Angela; tror Sten følte sig lidt presset af os tre damer.

Tirsdag den 8.november

Alicia havde tilbudt at køre os til San Caetano for at besøge Nestors enke. Julia. bor stadig i

huset, hvor vi holdt jul (Sten var julemand) for snart mange år siden. Fin tur, og det var faktisk sjovt at få en rundtur i San Caetano som jeg kun husker vi så om natten den juleaften.

Rie, Julia og Alicia i San Caetano

Da vi om aften blev hentet på hotellet af Angela, stod en "anden" dame ud af bilen....

Camencita! ? Sikke en overraskelse. Hun er kørt herved fra Sant Martin de los Andes, for at besøge os! Aftensmad spiste hos Alicias datter, Veronica og hendes dejlige fire børn, den yngste Sofia, havde vi ikke mødt før og hun forelskede sig straks i Stens fotografiapparat. Fik pizza og dejlig kage.

Onsdag den 9.november

"Loggede" ud af hotellet fik en taxa (remis) til Alicia. Taxa-chaufføren hed Jensen. Hans oldefar var også udvandret fra Danmark. Men det var også det eneste danske ved ham. Fortalte ham at han har en kæmpefamilie i Danmark.

Havde en meget stille dag, hvor jeg fik skrevet dagbog og snakket med Alicia, - hold da op, nogle historier hun kan fortælle om livet her ude, hvor verden er forlænget med brædder. Var lige ude at shoppe et par Gaucho- bukser til mig. Dem tror jeg, jeg bliver glad for.

Om aften var Sten igen under "behandling" af Angela, Alicia og mig. Spiste på en baskisk restaurant. Fik dejlig fiskegryde og grinede meget den aften! Alicia kørte os til busstationen

ved 11-tiden og kl. 12 var vi på vej mod Buenos Aires.

Afskedsmiddag med Alicia og Angela (og sammen med Rie det rene 'østrogen-komplot')

Torsdag den 10.november

Var i Buenos Aires klokken seks om morgenen. Havde sovet lidt undervejs, men fik os dog en time på øjet inden vi skulle møde Enrique til frokost. Vi gik til Sandra, Mercado de la Rana, og fik nogle empenadas og øl. Også han blev fascineret af stedet.

Var fornuftige og pakkede inden vi igen gik til Sandra og spiste afskedsmiddag med vores værtsfamilie og Silvana. Endnu en hyggelig aften, inden vi i morgen tager flyet hjem.